

Perquè la població adulta s'ho passi com criatures



► The Pinker Tones escriuen un llibre-disc infantil en anglès i castellà ► «Rolf&Flor» (Alba editorial) té les il·lustracions de Miguel Gallardo

Els dos protagonistes del llibre-disc editat per Alba Editorial

M. S. | BARCELONA

Al professor Manso i a Mister Furia dels The Pinker Tones no els agradava gens la música que hi havia per als seus fills. És per això que van inventar-se la història d'amistat entre un noi de Barcelona (Rolf) i una noia de Nova York (Flor). Amb l'ajuda de l'il·lustrador Miguel Gallardo, s'ha convertit en un llibre en castellà i anglès. Es titula *Rolf&Flor* (Alba Editorial) i s'acompanya de dos cedés amb les cançons creades per a l'ocasió.

És la seva primera incursió a la música infantil després de gairebé deu anys de carrera. «El nostre primer disc ja agradava als *hipsters*, als moderns de Barcelona, i també als més petits. La combinació és curiosa». En aquell moment encara no eren pares, però la doble reacció els va encendre la llumeta. «La nostra música té un punt peterpanesc».

The Pinker Tones acumulen un historial de 300 concerts en uns quaranta països. «Però continuem sent pobres!», bromegen. Han arribat a ser un dels grups de música del sud d'Europa amb més seguidors a la xarxa social Myspace. «Ara això serveix de poc. El Mys-

pace s'ha convertit en *retro*! Però l'any passat ho va comprar Justin Timberlake i potser s'anima.

Mentrestant centrem els esforços en Twitter i Facebook». Els seus seguidors els segueixen per la seva manera desimbolta de fer música electrònica, tot i que també actuen en format acústic de veu i guitarra. «Hi ha dues classes d'artistes: els que aprenen a fer discos mentre els graven, i els que tenen molt clar el què volen. Nosaltres som dels calculadors». Així també ho han fet amb el nou llibre-disc, que volen que sigui un elogi a la diversitat, la solidaritat i a perdre la por al diferent.

«És un tipus de música molt inoocua, molt blanca, però a darrere hi ha un rerefons. Posem en valor les coses boniques. De la mateixa manera que el Londres de Dickens del segle XIX pot ser màgic encara que en aquell moment no els ho semblés, el moment actual també». En la presentació de dijous a Barcelona de *Rolf&Flor* van tenir un petit cor infantil a l'escenari –el mateix que apareix al disc– i un ukelele, el seu instrument fetitxe. «La meua àvia ja era ukelelista. Ho vaig descobrir quan ja era morta», recorda Mister Furia. «És un instrument que toco de fa anys. Fa temps tenia un bloc a Internet on versionava el



ALBA EDITORIAL. BARCELONA. 68 PÀGINES

que la gent em demanava. Va ser molt abans dels Manel i tota la ukecançó catalana. Ara ja no és un instrument especial».

El duo espera ara que *Rolf&Flor* es posi a la venda en d'altres països i, qui sap, potser fer una presentació a Nova York, l'altre escenari del llibre. En cas que passi, ho tenen clar: compartirien l'escenari amb la londinenca Mimi Miller, que posa la veu a la meitat de cançons. «Podem fer una gira per Chiquiparks!», diuen. «El que és segur és que ens agradaria que també hi participés Albert Pla, que ha pres part en la gravació del disc!». Mentre no arriben les ofertes preparen el llançament d'un nou disc, el novè, per a l'any vinent. Esperen que la població adulta, escoltant «Rolf&Flor», s'ho passi com criatures.



MARTA RIPOLLÈS

Marta Ripollès guanya el concurs 2.0 de la Mediterrània

► El jurat del concurs de fotografia 2.0 MobileArt, convocat per segon any per la Fira Mediterrània, ha triat com a guanyadora una imatge presentada per Marta Ripollès, realitzadora de TVM, capturada al pati del Kursaal durant l'actuació de la companyia Gestacions. El premi consisteix en un vol en avioneta gentilisa de l'Escola de Vol del Bages. Es van presentar 232 fotos.

Breus

ESCENA

Callús organitza un taller de teatre musical amb 21 alumnes

REDACCIÓ | MANRESA

► L'Escola de Música Municipal de Callús ha organitzat el seu primer taller de teatre musical, que es va iniciar a principi de novembre i té programades una dotzena de sessions, que es fan els dissabtes. Hi participen, ara per ara, 21 alumnes, la majoria són cantants, alguns del món del teatre, i altres són músics professionals. Hi ha previstes classes magistrals amb els actors Joan Crosas i Àngels Bassas, amb una foniatra, una coreògrafa...

IMATGE PROMOCIONAL



MÚSICA

El grup Lexu's presenta a Balsareny el seu nou disc

REDACCIÓ | MANRESA

► La gira de presentació del nou disc dels Lexu's, *Per què no es toquen les nostres mans*, s'aturarà avui (23.30 h) al bar La Paròquia de Balsareny. El quart àlbum del grup catalanoandorrà inclou 12 cançons, produïdes musicalment per Manu Guix i Roger Rodés, com *Juliette* i *Loceà*.



LLETRA DE BATALLA

Llorenç Capdevila

ESCRIPTOR

lcapdevila2@gmail.com

JORNADA DE REFLEXIÓ

Sobta que en aquest nostre peculiar racó del continent europeu, on la improvisació sembla que de vegades s'hagi elevat a la categoria de mètode, es respecti amb tants escrúpols l'acte íntim de reflexionar

Hi ha països occidentals, com ara als Estats Units d'Amèrica, on no existeix això que aquí sembla tan sagrat i que anomenem la «jornada de reflexió», aquell dia en què els partits polítics ja no poden fer publicitat dels seus programes. Fa poc vam veure com Obama i Romney feien campanya fins al mateix dia de les eleccions, a peu d'urna. «Hem d'aconseguir un grapat de vots», clamava el president de la nació més poderosa del planeta a un grup de voluntaris entusiastes, com si els animés a participar en la recollida de fons en una marató solidària per combatre la fam al món. Sobta que en aquest nostre peculiar racó del continent europeu, on la improvisació sembla que de vegades s'hagi elevat a la categoria de mètode, es respecti amb tants d'escrúpols l'acte íntim de reflexionar.

Se suposa, doncs, que avui els catalans hauríem de reservar una estona (tampoc no és qüestió de posar-s'hi tot el sant dia) a fer allò que el diccionari defineix com «tornar (sobre una cosa pensada) considerant-la detingudament, aprofundint-la». L'acte

de reflexionar, per tant, implica haver-hi pensat abans i, en el cas d'una reflexió pre-electorat ha de significar, per força, que qualsevol ciutadà responsable amb dret a vot ha d'haver seguit la campanya, ha d'haver llegit els diaris, s'ha d'haver interessat pel programa dels partits i s'ha d'haver empassat el debat televisiu per, tal dia com avui, fer balanç i decidir a quin candidat o a quin partit dóna confiança amb el seu vot.

En realitat, però, ja se sap que més de la meitat de la població té clar qui votarà abans que comenci la campanya. Per tant, com ja passa, de fet, amb tot el bombardeig mediàtic associat a qualsevol cita electoral, la jornada de reflexió està pensada exclusivament per als indecisos (que just el dia abans de les eleccions deuen representar ja un percentatge ínfim del total de votants). Si tenim en compte, doncs, que en aquest país els partits polítics centren les seves campanyes electorals en fomentar el descrèdit cap al rival, criticar-ne els defectes i buscar-li els draps bruts després de conèixer l'última enquesta i calcu-

lar quants punts cal esgarrapar-li, més que no pas en exposar el propi programa, defensar-lo i mirar de convèncer l'electorat que és millor que qualsevol altre (tan bo, de fet, que no cal atacar els altres programes per donar-li rellevància, perquè té valor en ell mateix), un arriba a pensar que els indecisos deuen assistir a l'espectacle democràtic com qui fa d'espectador en un reality televisiu, intentant decidir quin és el concursant que cal salvar i quin altre cal fer fora.

És cert que als Estats Units són veritables campions en l'art de fer virulentes campanyes de descrèdit, de gratar la crosta del rival fins que surt sang, d'investigar-li el passat fins a trobar-li qualsevol misèria. Segurament, de fet, els caps de campanya dels nostres partits han importat el model americà i ja fa temps que l'estan seguint a l'hora de dissenyar estratègies. Però com a mínim allà s'estan d'amagar el circ sota una pàtina de falsa seriositat i s'estalvien, per exemple, la jornada de reflexió, que, d'altra banda, tan útil podria ser després d'una campanya realment seriosa.